

[Arentoft]

Derfor er jeg meget bekymret for den olieaftale, som vores energiminister nylig har indgået med Saudi-Arabien. Jeg har læst den, og der er ingen tvivl om, at der lægges et pres på Danmark, der kan medføre en holdningsændring i vor Mellemøstpolitik. Jeg håber, at vi uanset trussel om stop for olie står fast på, at Israel fortsat skal bestå som en fri og selvstændig nation. For at understrege dette vil jeg gerne på fremskridtspartiets vegne tillade mig at fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden.

»Folketinget opfordrer regeringen til at offentliggøre den olie købskontrakt, for hvilken staten garanterer, og som blev afsluttet under energiministerens nylige besøg i Saudi-Arabien.

Tinget går derefter over til næste punkt på dagsordenen.«

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag om motiveret dagsorden: (se ovenfor). Dette forslag indgår nu i debatten.

Arentoft (FP):

Apropos FN er fremskridtspartiet tilhænger af universalitetsprincippet, men med over 150 nationer er FN nok ikke helt det forum, det oprindeligt var tænkt som.

En virkelig opgave for FN var snarest muligt og med consensus at vedtage, at alle gidseltagere, det være sig til lands, til vands og i luften, er fredløse overalt i verden. For de to sidste områders vedkommende burde der også skabes enighed om, at ved gidseltagning i skibe eller fly vil ingen – jeg gentager: ingen – lande modtage sådanne skibe eller fly. Gidseltagerne skal være fredløse overalt i verden. Det er den eneste måde at komme det uvæsen til livs på.

Når man deltager i et samvirke, vil der altid meget let komme diskussioner om, hvor meget den enkelte skal yde, og hvor meget han skal nyde. Det gælder i familien og inden for landets egne grænser. Størstedelen af folketingets tid har såmænd i alle de år, tinget har eksisteret, været opfyldt af at føre debatter frem og tilbage om den såkaldte fordelingspolitik. Der er derfor ikke noget som helst mærkeligt i, at nissen flytter med,

når vi skal have et samarbejde inden for EF, og at der kan opstå nok så kraftige diskussioner frem og tilbage mellem de 9 EF-medlemslande. Man skal passe på ikke at tage dette alt for tungt og se for sort derpå.

Selvfølge skal vi tage hensyn til hinanden og også lytte til, hvad Margaret Thatcher og andre repræsentanter for England kommer med af ønsker om, at det engelske medlemsbidrag skal nedsættes. Når det er fremhævet, at der selvfølgelig skal være gensidig hensyntagen, må det selvsagt betones, at den danske regerings opgave i den slags debatter først og sidst er at varetage danske interesser. Den opgave er der jo ingen andre der tager sig af i det knaldhårde forretnings samarbejde, som EF også indeholder.

Det overordnede mål er imidlertid, at der ikke bliver ødelagt alt for meget og slået alt for meget i stykker, hvis det overhovedet kan undgås. Derfor er det ikke fremskridtspartiets råd til regeringen, at vi for alt i verden i den diskussion skal føre en knaldhård dansk linje med udsigt til ødelæggelse og forsinkelser af EF-samarbejdet.

Skal Danmark imidlertid tiltræde en løsning, som fører til mindsket engelsk bidrag og deraf følgende forhøjede betalinger fra de andre 8 medlemslande, herunder Danmark, vil det unægtelig være rart, om der samtidig kommer for Danmark acceptable løsninger af de for Danmark vitale problemer, som England blokerer. Jeg tænker naturligvis først og fremmest på, at vore landbrugere får rimelige priser for deres produkter i takt med omkostningsekspllosionen, og at vore fiskere får adgang til at drive deres erhverv på lige fod med de engelske fiskere i hele EF-havet.

Hvad angår sperlingkassen og de andre store fiskeområder, har de britiske fiskere jo i forvejen den fordel, at de har langt kortere sejl tid til fangstfelterne end de danske fiskere. Det kan derfor ikke være noget urimeligt krav, at de også må finde sig i, at de danske fiskere får den markedsandel, som deres dygtighed berettiger til, når de forlods endog har det handicap at have længere sejl tid. Her er nok det område, som udenrigsministeren bør dyrke kraftigst i forbindelse med debatterne om budgetspørgsmålet. Og nu, hvor generaladvokaten ved EF-Domstolen har bekendtgjort, at en dom i juni 1980 formentlig vil gå England imod på fiskeriområdet, burde regeringen have fulgt fremskridtspartiets